

มหาวิทยาลัยโลฟคริสเตียน

หลักสูตรการเรียน

วิชา การรักษาของพระเจ้า

สอนโดย อัครทูต พอล ยัง

วัตถุประสงค์ของวิชา

1. เพื่อจะเข้าใจว่าการรักษาทางกายได้ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับเราในงานแห่งการไถ่ของพระคริสต์แล้ว
2. เพื่อจะค้นพบน้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับการรักษา “ทุกคน”
3. เพื่อจะพิจารณาถึงวิธีต่างๆ แห่งการรักษาของพระเจ้า
4. เพื่อจะค้นพบและเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่มีต่อการรักษา

หน่วยกิต

วิชานี้มี 3 หน่วยกิต

ตำรา

ชื่อ

การรักษาโรค

ผู้เขียน

ที. แอล. ออสบอร์น

งานกำหนดสำหรับนักศึกษา

1. อ่านตำราที่ได้กำหนดไว้
2. ฟังหรือดูวิดีโอบันทึกการสอน
3. เขียนวิจารณ์หนังสือ
4. สอบ

การให้คะแนน

1. การเขียนวิจารณ์หนังสือ	20 คะแนน
2. สอบ	80 คะแนน

การรักษาของพระเจ้า

คำนำ

ถ้าพระคัมภีร์เปิดเผยถึงประวัติศาสตร์ของการที่พระเจ้าได้รักษาผู้คนอย่างเหนือธรรมชาติภายใต้พันธสัญญาเดิม และพระเยซูและพวกสาวกของพระองค์ได้รักษาผู้คนอย่างเหนือธรรมชาติภายใต้พันธสัญญาใหม่ ดังนั้นเราต้องตรวจสอบคู่มือพระคัมภีร์ทั้งหมดที่กล่าวอ้างถึงการจัดเตรียมแห่งการรักษา และวิธีที่จะได้รับการรักษา รวมทั้งอุปสรรคทุกอย่างที่มีต่อการรักษา

ตอนที่ 1 – การค้นพบน้ำพระทัยของพระเจ้าในการรักษา

I. วิธีเริ่มต้นโดยความเชื่อ

เนื่องจากความเชื่อเริ่มต้นขึ้นที่น้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นที่รู้จัก เราต้องสถาปนาน้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับการรักษาในพระคัมภีร์ จากนั้นเราสามารถให้ความเชื่อที่มั่นใจได้

ก. พระเยซูจึงตรัสกับพวกยิวที่วางใจในพระองค์ว่า “ถ้าพวกท่านยึดมั่นในคำสอนของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราย่างแท้จริง และพวกท่านจะรู้จักสัจจะ และสัจจะจะทำให้ท่านเป็นไท” (ยอห์น 8:31-32)

ข. ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์ (โรม 10:17)

“เป็นไปได้ที่จะอ้างสิทธิ์รับเอาพระพร โดยความเชื่ออย่างกล้าหาญ ซึ่งเราไม่แน่ใจว่าพระเจ้านำเสนอแก่เรา เพราะว่าพระพรต่างๆ ของพระเจ้าสามารถถูกอ้างสิทธิ์รับเอาได้ก็ต่อเมื่อน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นที่รู้จัก ได้ไว้วางใจและได้กระทำตาม”

– ที. แอล. ออสบอร์น

ค. พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานแห่งความเชื่อบนพื้นฐานของพระสัญญาของพระองค์

และนี่เป็นความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟัง และถ้าเรารู้ว่าพระองค์ทรงฟังเมื่อเราทูลขอสิ่งใด เราก็มั่นใจว่าเราได้รับสิ่งที่ทูลขอนั้นจากพระองค์

(1 ยอห์น 5:14-15)

II. วิธีเรียนรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า

ก. พระคัมภีร์

พระคัมภีร์ทุกคนได้รับการคล้อยจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไข สิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

1. “การสอน” – การแนะนำ
2. “การตักเตือนว่ากล่าว” – การพิสูจน์ที่เป็นหลักฐาน (การทำให้สำนึก)
3. “การแก้ไข” – การทำให้ตรงอีกครั้ง
4. “การอบรม” – การฝึกฝน
5. “ความชอบธรรม” – ความถูกต้องที่ชัดเจนในตัว และความยุติธรรมที่เที่ยงตรง

ข. พระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เรากล่าวกับท่านแล้ว (ยอห์น 14:26)

ค. ของประทานพันธุกิจ

และพระองค์เองประทานให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์ เพื่อเตรียมธรรมิกชนสำหรับการปรนนิบัติและการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า บรรลุถึงความเป็นผู้ใหญ่ คือ โตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์ (เอเฟซัส 4:11-13)

III. พันธสัญญาใหม่และที่ดีกว่า – พระเยซูทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่นี้

ข้อพระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาใหม่ที่สำเร็จตามบรรดาคำเผยพระวจนะในภาคพันธสัญญาเดิม หรือที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาคพันธสัญญาเดิม คือพระสัญญาต่างๆ ของ “พันธสัญญาที่ดีกว่า”

แต่บัดนี้พระเยซูทรงได้รับพันธกิจที่สูงส่งกว่าของพวกเขา เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันประเสริฐกว่า ซึ่งตั้งอยู่บนพระสัญญาที่ประเสริฐกว่า (ฮีบรู 8:6)

IV. พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

หมวดพระกิตติคุณและหมวดจดหมายฝากแสดงให้เห็นถึงน้ำพระทัยและพันธสัญญาของพระเจ้า

“แล้วข้าพระองค์ทูลว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์มาแล้ว เพื่อจะทำตามพระทัยของพระองค์’ ตามที่มีเรื่องข้าพระองค์เขียนไว้ในหนังสือม้วน” (ฮีบรู 10:7)

“เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 6:38)

V. พระเยซูทรงเป็นพระฉายาที่สำแดงออกของพระเจ้า

คือในกรณีของพวกเขา พระของยุคนี้ได้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมืดมนไป เพื่อไม่ให้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐ คือเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า (2 โครินธ์ 4:4)

พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง (โคโลสี 1:15)

พระบุตรทรงเป็นแสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้า ทรงมีแก่นแท้เดียวกับพระเจ้า ทรงคำจูนสิ่งทั้งปวงไว้ด้วยพระวอนอันทรงฤทธานุภาพของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงชำระบาปทั้งหลายแล้ว ก็ประทับเบื้องขวาของพระเจ้าสูงสุด (ฮีบรู 1:3)

ฟิลิปทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น ก็พอใจข้าพระองค์แล้ว” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ฟิลิป เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือ? คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา ท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่า ‘ขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น?’ ท่านไม่เชื่อหรือว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา? คำซึ่งเรากล่าวกับพวกท่านนั้น เราไม่ได้กล่าวตามใจชอบ แต่พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์ จงเชื่อเราว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา หรือมิฉะนั้นก็จงเชื่อเพราะกิจการเหล่านั้น” (ยอห์น 14:8-11)

VI. พระเยซูทรงเป็นพระวาทะของพระเจ้า และการทรงสถิตที่สำแดงออกของพระเจ้าในจักรวาลที่พระองค์ทรงสร้าง

ก. พระองค์ทรงเป็นพระวาทะนิรันดร์ของพระเจ้า

ในปฐมกาลพระวาทะทรงดำรงอยู่ และพระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงอยู่กับพระเจ้า (ยอห์น 1:1-2)

ข. พระองค์ทรงเนรมิตสร้างจักรวาลรวมถึงมนุษย์ (วิญญาณ จิตใจและร่างกาย)

พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมาโดยพระวาทะ ในบรรดาสิ่งที่เป็นอยู่นั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาทะ พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ ความสว่างส่องเข้ามาในความมืด และความมืดไม่อาจเอาชนะความสว่างได้ (ยอห์น 1:3-5)

ค. พระองค์เสด็จเข้ามาในโลกในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง

พระวาทาทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา เราเห็นพระสิริของพระองค์ คือ พระสิริที่สมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง (ยอห์น 1:14)

ง. พระองค์ทรงเป็นช่องทาง (การทรงสถิตที่สำแดงออก) ที่ซึ่งพระเจ้าจัดการกับมนุษย์และจักรวาลที่พระองค์ทรงสร้างมาโดยตลอด

คือว่าเราได้ธรรมเนียมปฏิบัตินี้มาทางโมเสส ส่วนพระคุณและความจริงมาทางพระเยซูคริสต์ ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย แต่พระบุตรองค์เดียวผู้สถิตในพระทรงของพระบิดา ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว (ยอห์น 1:17, 18)

VII. พระเยซูทรงสำแดงให้เห็นถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาทุกคนให้หาย

พอค่ำลง พวกเขาพาคนจำนวนมากที่มีผีสิงมาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงขับผีออกด้วยพระคำรัส และบรรดาคนเจ็บป่วยนั้น พระองค์ก็ทรงรักษาให้หาย ทั้งนี้เพื่อให้สำเร็จตามพระวาระที่ตรัสผ่านอิสยาห์ผู้เผยพระวาระที่ว่า “ท่านแบกความเจ็บไข้ของเรา และหอบโรคของเราไป” (มัทธิว 8:16, 17)

แต่พระเยซูทรงทราบ จึงเสด็จออกไปจากที่นั่น และมหาชนเดินตามพระองค์ไป พระองค์ก็ทรงรักษาเขาทั้งหลายให้หายโรคทุกคน (มัทธิว 12:15)

พวกเขาทูลขอพระองค์โปรดให้พวกเขาได้แตะต้องเพียงชายฉลองพระองค์เท่านั้น และใครได้แตะต้องก็หายป่วยทุกคน (มัทธิว 14:36)

ฝูงชนทั้งหมดต่างพยายามที่จะสัมผัสพระองค์ เพราะว่ามีฤทธิ์เดชชานออกจากพระองค์และรักษาพวกเขาให้หายได้ทุกคน (ลูกา 6:19)

ก. พระเยซูทรงสำแดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยที่จะรักษา ซึ่งความสามารถของพระองค์นั้นไม่เป็นที่สงสัย แต่ความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะรักษาก็เป็นที่สงสัย

เมื่อพระองค์เสด็จลงมาจากภูเขาแล้ว มหาชนติดตามพระองค์ไป ขณะนั้นมีคนโรคเรื้อนมากกราบไหว้พระองค์ แล้วทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า เพียงแต่พระองค์จะโปรด ก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายสะอาดได้” พระองค์ยื่นพระหัตถ์และทรงสัมผัสเขา แล้วตรัสว่า “เราพอใจแล้ว จงหายสะอาด” ในทันใดนั้น โรคเรื้อนของเขาก็ได้รับการชำระให้สะอาด (มัทธิว 8:1-3)

คนโรคเรื้อนคนหนึ่งมาหาพระองค์ คุกเข่าลงทูลวิงวอนพระองค์ว่า ‘เพียงแต่พระองค์จะโปรด ก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้’ พระเยซูทรงสงสารเขาจึงทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องคนนั้น ตรัสแก่เขาว่า ‘เราพอใจแล้ว จงหายเถิด’ ในทันใดนั้น โรคเรื้อนก็หาย และคนนั้นก็สะอาด (มาระโก 1:40-42)

ต่อมาขณะที่พระเยซูประทับอยู่ในเมืองแห่งหนึ่ง ที่นั่นมีคนหนึ่งเป็นโรคเรื้อนเต็มทั้งตัว เมื่อเขาเห็นพระเยซูก็ซบหน้าลงถึงดินทูลอ้อนวอนพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอเพียงแต่พระองค์เต็มพระทัยเท่านั้น ก็จะทำให้ข้า

พระองค์หายสะอาดได้” พระองค์จึงยื่นพระหัตถ์และต้องเขาแล้วตรัสว่า “เราเต็มใจ จงหายสะอาดเถิด” ทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็หาย พระองค์จึงกำชับเขาไม่ให้บอกใคร และตรัสว่า “จงไปแสดงตัวต่อปุโรหิต และถวายเครื่องบูชาสำหรับคนที่หายโรคเรื้อนแล้วตามที่โมเสสสั่งไว้ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันต่อทุกคน” แต่กิตติศัพท์ของพระองค์ยิ่งเลื่องลือไป และมหาชนมาชุมนุมกันเพื่อจะฟังพระองค์และรับการรักษาโรคต่างๆ (ลูกา 5:12-15)

ข. พระเจ้าทรงสำแดงให้เห็นว่าพระองค์มีน้ำพระทัยที่จะช่วยคนให้รอด ถึงแม้ไม่ใช่ทุกคนที่จะยอมรับเอาความรอด การรักษาโรคก็ไม่ได้แตกต่างจากเรื่องความรอด – ทั้งสองอย่างนี้มีไว้สำหรับทุกคน

องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่ทรงอดทนกับพวกท่าน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ใครพินาศเลย แต่ประสงค์ให้ทุกคนกลับใจใหม่ (2 เปโตร 3:9)

ค. พระเยซูได้ทรงยกโทษบาปและรักษา – ลูกา 5:16-26; มัทธิว 9:1-8; มาระโก 2:1-12

VIII. พระเยซูทรงกระทำให้พระสัญญาในพันธสัญญาเดิมสำเร็จในฐานะที่เป็นพระเมสสิยาห์ และทรงสำแดงให้เห็นว่าการรักษาโรคเป็นส่วนหนึ่งของความรอด

ก. พระสัญญาในพันธสัญญาเดิม

ท่านถูกดูหมิ่นและถูกทอดทิ้ง เป็นคนที่รับความเจ็บปวด และคุ้นเคยกับความทุกข์ยาก และเป็นคั่งผู้ซึ่งคนทั้งหลายหันหน้าหนี ท่านถูกดูหมิ่น และเราไม่ได้นับถือท่าน แม้ที่เดียวท่านแบกความเจ็บไข้ของพวกเรา และหอบความเจ็บปวดของเราไป กระนั้นพวกเขายังคิดว่าที่ท่านถูกตี คือถูกพระเจ้าทรงโอบอ้อมและข่มใจ แต่ท่านถูกแทง เพราะความทรยศของเรา ท่านบอบช้ำเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนที่ตบหนท้านนั้นทำให้พวกเรามีสวัสดิภาพ และที่ท่านถูกเขียนตีก็ทำให้เราได้รับการรักษา (อิสยาห์ 53:3-5)

1. “ความทุกข์ยาก” – แปลว่า ความเจ็บป่วย หรือโรค ด้วย
2. “ความเสียใจ” – แปลว่า ความเจ็บปวด ด้วย
3. “บาดแผล” – แปลว่า ถูกแทงจนทะลุ
4. “ความทรยศ” – ความบาปแห่งการกบฏ (กล่าวถึงธรรมชาติบาปของมนุษย์)
5. “บอบช้ำ” – ย่อยยับ
6. “ความบาปผิด” – ความบาปผิดที่บิดเบือน (ซึ่งถึงบาปต่างๆ ที่เรากระทำเป็นส่วนตัว)
7. “สวัสดิภาพ” – (ชาโลม) สันติสุขอันสมบูรณ์เมื่อความต้องการทั้งฝ่ายวิญญาณ ฝ่ายกาย และด้านอารมณ์ได้รับการตอบสนอง
8. “การเขียน” – การฟกช้ำ คือทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย เป็นการเขียนฝ่ายวิญญาณที่พระบิดาทรงกระทำต่อพระเยซู (ดูข้อ 10) มีความหมายเท่ากับการตายฝ่ายวิญญาณ (การถูกตัดขาดจากพระเจ้า) ซึ่งพระเยซูทรงประสบ (ในข้อที่ 9) ส่วนคำว่า “ความตาย” อยู่ในรูปของพหูพจน์ หมายถึงความตายทั้งฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณด้วย

ข. ความสำเร็จในพันธสัญญาใหม่

1. พระเยซูทรงรับเอารากเหง้าของการเจ็บป่วยไปเสีย

ทั้งนี้เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะที่ตรัสผ่านอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะที่ว่า “ท่านแบกความเจ็บไข้ของเรา และหอบโรคของเราไป” (มัทธิว 8:17)

พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปทั้งหลายของเราไว้ในพระกายของพระองค์ ที่ดินไม่นั้น เพื่อที่เราจะตายต่อบาปได้ และดำเนินชีวิตเพื่อความชอบธรรม ด้วยบาดแผลของพระองค์ พวกท่านจึงได้รับการรักษาให้หาย (1 เปโตร 2:24)

(หมายเหตุ: เปโตรอ้างอิงจากอิสยาห์ แต่ได้เปลี่ยนรูปกริยาจาก “รับการรักษา” ไปสู่ “ได้รับการรักษา” ซึ่งบ่งบอกถึงการแจกจ่ายภายหลังเหตุการณ์ที่ไม้กางเขน)

2. บางคนกล่าวว่า การรักษานี้อ้างอิงถึงการรักษาฝ่ายวิญญาณ อย่างไรก็ตาม วิญญาณของเราไม่ได้ถูกรักษา แต่ถูกสร้างใหม่

ก) เราเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว

ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น (2 โครินธ์ 5:17)

ข) เรามีพันธสัญญาใหม่

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “นี่แน่ะ วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับเชื้อสายของอิสราเอลและเชื้อสายของยูดาห์” (เยเรมีย์ 31:31)

ค) เรามีวิญญาณใหม่ (ซึ่งถูกสร้างใหม่)

“และเราจะให้ใจเดียวแก่เขาทั้งหลาย และเราจะใส่วิญญาณใหม่ไว้ภายในพวกเขา เราจะนำใจหินออกไปจากเนื้อของเขา และให้ใจเนื้อแก่เขาทั้งหลาย” (เอเสเคียล 11:19)

IX. พระเยซูได้เสด็จมากระทำพระราชกิจซึ่งตรงกันข้ามกับกิจการของมาร และสุดท้ายจะเป็นการทำลายกิจการของมาร สิ่งนี้ระบุว่ามารเป็นต้นเหตุของความเจ็บป่วยและโรคร้ายทุกอย่าง แม้ว่าเหล่าปีศาจไม่ได้เกี่ยวข้องกับ ความเจ็บป่วยทั้งสิ้นโดยตรงก็ตาม

ก. พระเยซูได้รับการเจิมเพื่อกระทำพระราชกิจ

คือเรื่องที่ว่าพระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชาวนาซาเรธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และเรื่องที่ว่าพระเยซูเสด็จไปทำคุณประโยชน์และรักษาคนทั้งหลายที่ถูกมารเบียดเบียนอย่างไร เพราะว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์ (กิจการ 10:38)

ข. พระองค์ได้เปิดเผยว่าความเจ็บป่วยเป็นการผูกมัดของซาตาน

“ผู้หญิงคนนี้เป็นบุตรสาวของอับราฮัมซึ่งถูกซาตานผูกมัดไว้ถึงสิบแปดปีแล้ว ไม่ควรหรือที่จะให้นางหลุดพ้นจากเครื่องจำจองนี้ในวันสะบาโต?” (ลูกา 13:16)

ค. พระองค์ได้เปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างแหล่งแห่งชีวิตและความตาย

“ขโมยนั้นย่อมนมาเพื่อจะลัก ข่าน และทำลาย เรามาเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10)

ง. พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทำลายกิจการของมาร

ผู้ที่ทำบาปก็มาจากมาร เพราะว่ามารก็ทำบาปตั้งแต่เริ่มแรก พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทำลายกิจการของมาร (1 ยอห์น 3:8)

จ. พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อแก้ไขหลักคำสอนเรื่องแหล่งที่มาของความบาปและความเจ็บป่วย

ขณะที่พระองค์เสด็จไปนั้น ทรงเห็นชายคนหนึ่งตาบอดแต่กำเนิด พวกสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ใครทำบาป คนนี้หรือพ่อแม่ของเขา เขาถึงเกิดมาตาบอด?” พระเยซูตรัสตอบว่า “ไม่ใช่คนนี้หรือพ่อแม่ของเขาที่ทำบาป แต่เขาเกิดมาตาบอดเพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา เราต้องทำพระราชกิจของผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่ กลางคืนอันเป็นเวลาที่ไม่มีใครทำงานนั้นกำลังใกล้เข้ามา トラบใดที่เรายังอยู่ในโลก เราก็เป็นความสว่างของโลก” เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงบ้วนน้ำลายลงที่ดิน แล้วทรงเอาน้ำลายนั้นทำเป็นโคลนทาที่ตาของคนตาบอด แล้วตรัสสั่งเขาว่า “จงไปล้างโคลนออกในสระสิโลอัม” (สิโลอัมแปลว่า ใช้ไป) เขาจึงไปล้างแล้วกลับมาก็มองเห็น (ยอห์น 9:1-7)

X. ในขณะที่ติดตามพันธกิจของพระเยซู ผู้คนก็ได้มาฟัง และได้รับการรักษา

แต่กิตติศัพท์ของพระองค์ยิ่งเลื่องลือไป และมหาชนมาชุมนุมกันเพื่อจะฟังพระองค์และรับการรักษาโรคต่างๆ (ลูกา 5:15)

แล้วพระองค์กับอัครทูตสิบสองคนนั้นก็ลงมายืนอยู่บนที่ราบแห่งหนึ่ง พร้อมกับสาวกคนอื่นๆ และมหาชนที่มาจากทั่วแคว้นยูเดีย กรุงเยรูซาเล็ม รวมทั้งเมืองไทระและเมืองไซดอนซึ่งเป็นเมืองชายฝั่งทะเล เพื่อจะฟังพระองค์และให้พระองค์ทรงรักษาโรคของเขา (ลูกา 6:17)

ก. เมื่อพระเยซูสอนจากพันธสัญญาเดิม ผู้คนก็ได้รับความเชื่อโดยการได้ยินคำสอน และได้รับการรักษา

ข. พระคัมภีร์ตอนต่อไปนี้อาจเป็นตอนที่พระเยซูได้สอน

1. จากอพยพ:

โมเสสก็ร้องทูลพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จึงทรงชี้ให้ท่านเห็นต้นไม้ต้นหนึ่ง เมื่อท่าน โยนมันลงน้ำ น้ำก็จืด ณ ที่นั้น พระองค์ประทานกฎเกณฑ์และกฎหมายไว้ อีกทั้งทรงลงใจพวกเขา พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเจ้าใส่ใจฟัง พระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า และทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระองค์ อีกทั้งเงี่ยหูฟัง พระบัญญัติของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ทุกประการแล้ว โรคต่างๆ ซึ่งเราบันดาลให้เกิดแก่ คนอียิปต์นั้น เราจะไม่เกิดขึ้นกับเจ้าเลย เพราะเราคือยาห์เวห์แพทย์ของเจ้า” (อพยพ 15:25, 26)

คำว่า “บันดาล” (ให้เกิดโรค) น่าจะแปลว่า “อนุญาต” (ให้เกิดโรค) มากกว่า

2. จากสดุดี:

จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสารธุการแด่พระยาห์เวห์ และอย่าลืมพระราชกิจอันมีพระคุณทั้งสิ้นของพระองค์ ผู้ทรง อภัยความชั่วทั้งสิ้นของเจ้า ผู้ทรงรักษาโรคทั้งสิ้นของเจ้า (สดุดี 103:2, 3)

คำว่า “พระราชกิจอันมีพระคุณ” ในข้อ 2 แปลว่า “การบำบัดรักษา” การรักษาอันเกี่ยวข้องโดยตรงกับการ อภัยความบาปผิด ในข้อ 3

3. จากสุภาษิต:

ลูกเอ๋ย อย่าลืมคำสอนของข้า แต่ให้ใจของเจ้าเฝ้ารักษาบัญญัติของข้า เพราะสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มวันเดือนปีของ ชีวิตให้ยืนยาว และทวีความสมบูรณ์พูนสุขแก่เจ้า (สุภาษิต 3:1, 2)

ชีวิตยืนยาวอยู่ในมือขวาของปัญญา ส่วนในมือซ้ายมีความมั่งคั่งและเกียรติยศ (สุภาษิต 3:16)

ลูกเอ๋ย จงใส่ใจถ้อยคำของข้า จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของข้า อย่าให้มันคลาดสายตาของเจ้า จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ และเป็นพละนามัยแก่กายทุกส่วนของผู้นั้น จงระแวงระวังใจของเจ้ายิ่งกว่าสิ่งอื่นใด เพราะทุกสิ่งที่เจ้าทำออกมาจากใจ บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อ ถ้อยคำของเรา จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา อย่าให้มันหนีไปจากสายตาของเจ้า จงรักษามันไว้ภายใน ใจของเจ้า เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ และมันรักษาเนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น จงรักษาใจของเจ้าด้วยความ ระวังระไวรอบค้ำ เพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ (สุภาษิต 4:20-23)

เพราะ โดยปัญญา วันคืนของเจ้าจะทวีขึ้น และปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะเพิ่มพูน (สุภาษิต 9:11)

ความยำเกรงพระยาห์เวห์นั้นยืดชีวิตให้ยาว แต่ปีเดือนของคนอธรรมจะสั้นเข้า (สุภาษิต 10:27)

จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า ดังที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าทรงบัญชาเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนาน และจะเป็นการดีต่อเจ้าในแผ่นดินซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าประทานแก่เจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:16 และ อพยพ 20:12)

ก) ข้อพระคัมภีร์ข้างบนถูกอ้างอิงในภาคพันธสัญญาใหม่ในเอเฟซัส 6:1-3

และเพื่อพวกท่านจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดินซึ่งพระยาห์เวห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของพวกท่านว่าจะให้แก่พวกเขา และแก่เชื้อสายของเขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

เพื่ออายุของพวกท่านและอายุของบุตรหลานของท่านจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระยาห์เวห์ทรงปฏิญาณที่จะประทานแก่บรรพบุรุษของท่าน ตราบเท่าที่ฟ้าสวรรค์อยู่เหนือโลก (เฉลยธรรมบัญญัติ 11:9, 21)

4. จาก สดุดี 91 – การรับรองของพระเจ้าถึงการปกป้องจากการก่อการร้าย อุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย โรค และการตายก่อนกำหนด

ก) นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าสดุดีบทนี้เขียนโดยโมเสสขณะอยู่ในถิ่นทุรกันดาร

ข) นี่คือนิพนธ์ของพระคัมภีร์แห่งพันธสัญญาที่พระเจ้าให้แก่โมเสสและให้แก่พระเยซูทางการเผยพระวจนะ จากนั้นพระเยซูก็มอบให้กับเราซึ่งเป็นคริสตจักรของพระองค์

1) ข้อ 1 เป็นการสังเกตโดยทั่วไป:

ผู้ที่อาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด จะอยู่ในร่มเงาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

1.1 คำว่า “อาศัยอยู่” หมายถึง ปกป้องยึดครอง เช่น การปกป้องหลุมศพแดน เราปกป้องยึดครองอยู่ในร่มเงาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

2) ข้อ 2 ถูกเขียนขึ้นในฐานะบุคคลที่หนึ่ง เมื่อพระเยซูคริสต์แก่คริสตจักรของพระองค์:

ข้าพเจ้าจะทูลพระยาห์เวห์ [พระบิดา] ว่า “ที่ลี้ภัย [ที่ที่ข้าพเจ้าวิ่งเข้าไป] ของข้าพระองค์ และป้อมปราการ [หอสอง] ของข้าพระองค์ พระเจ้า [พระบิดา] ของข้าพระองค์ ผู้ที่ข้าพระองค์ไว้วางใจ”

3) ข้อ 3 - 8 ถูกเขียนขึ้นแก่ผู้เชื่อในฐานะพระคัมภีร์แห่งพันธสัญญา:

เพราะพระองค์จะทรงช่วยกู้ท่านให้พ้นจากภัยของพรานนก [นักล่านก] และพ้นจากโรคร้ายร้ายแรงนั้น

3.1 ภัยของพรานนก คือภัยคุกคามของผู้ล่า หรือฆาตกร

3.2 “โรคร้ายร้ายแรง” คือ ความหายนะที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน เช่น พายุทอร์นาโด หรือ สึนามิ

4) ข้อ 4:

พระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และท่านจะลี้ภัยอยู่ในปีกของพระองค์ ความซื่อสัตย์ของพระองค์เป็นโล่และเป็นค้ำ

4.1 “ปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์” อ้างอิงถึงการปกป้องโดยทูตสวรรค์ หรือเป็นการปกป้องเหมือนแม่ไก่ปกป้องลูก

4.2 “ค้ำ” เป็น โล่กลมและเล็ก ใช้มือถือไปหรือสวมใส่ที่แขน “โล่” ช่วยปกป้องแบบรอบด้าน

5) ข้อ 5:

ท่านจะไม่กลัวความสยดสยองในกลางคืน หรือลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวัน

- 5.1 “ความสยดสยอง” คือ ความตื่นตกใจแบบทันทีที่ก่อให้เกิดความกลัวอย่างยิ่ง
- 5.2 “ความสยดสยองในกลางคืน” อ้างอิงถึงความฝันหรืออันตรายที่ถูกจินตนาการขึ้น
- 5.3 “ถูกชนูที่ปลิวไปในกลางวัน” คือ การคุกคามแท้จริงของอันตราย

6) ข้อ 6:

หรือกลัวโรคภัยที่ไต่มาในความมืด หรือความหายนะซึ่งทำลายในเที่ยงวัน

- 6.1 “โรคภัยที่ไต่มาในความมืด” คือการ โจมตีในเวลากลางคืน
- 6.2 “ความหายนะซึ่งทำลายในเที่ยงวัน” คือการ โจมตีในเวลากลางวัน

7) ข้อ 7:

พันคนจะล้อมอยู่ข้างๆท่าน หมื่นคนที่ขวามือของท่าน แต่ภยันั้นจะไม่มาใกล้ท่าน

- 7.1 1,000 คนข้างๆ คุณ คือผู้ที่ต่อสู้คุณ
- 7.2 10,000 คนที่ขวามือของคุณ คือพวกศัตรูที่ถูกฆ่าโดยคุณ ซึ่งมีมือขวาของคุณเส็งถึง มือที่กวัดแกว่งดาบ
- 7.3 ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับคนอื่นๆ สิ่งนั้นไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นกับคุณ คุณมีความโปรดปราน และพระพรของพันธสัญญา

8) ข้อ 8:

ท่านจะเพียงเห็นกับตาตัวเอง และเห็นการตอบแทนคนอธรรม

- 8.1 ในท้ายที่สุด คุณจะให้เห็นความบาปและการกบฏทุกอย่างได้รับการตอบแทนอย่างสาสมกับตาของคุณเอง
- 8.2 โรม 12:19: “. . . การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบแทน”

9) ข้อ 9 ถูกทำให้เป็นส่วนตัวโดยพระเยซูอีกครั้งหนึ่ง:

เพราะท่าน ได้ทำให้พระยาห์เวห์ผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า คือองค์ผู้สูงสุด เป็นที่พักพิงของท่าน

- 9.1 อีกครั้งหนึ่งที่ พระเยซูยกย่องว่าพระบิดาของพระองค์เป็นที่ลี้ภัยของพระองค์ ถ้าพระเยซู จำเป็นต้องวิ่งไปหาพระเจ้าเพื่อการลี้ภัย เราควรจะทำมากแค่ไหน?
- 9.2 ใน ยอห์น 20:27 พระเยซูได้ตรัสแก่มารีย์มัคดาลาว่า “. . . จงไปหาพวกพี่น้องของเราและบอกเขา ว่า ‘เรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของเรา และพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่าน’”

10) ข้อ 10:

ไม่มีเหตุร้ายใดๆ [ความทุกข์ยาก ความลำบาก ความหายนะ] จะเกิดแก่ท่าน ไม่มีภัยพิบัติมาใกล้เต็นท์ [ร่างกาย] ของท่าน

- 10.1 ไม่ว่าความเจ็บป่วย หรือสิ่งชั่วร้ายใดๆ ก็ไม่สามารถเข้ามาใกล้ร่างกายคุณได้

11) ข้อ 11:

เพราะพระองค์จะทรงบัญชาเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน ให้ระแวงระวังท่านในทุกๆ ทางของท่าน

11.1 คุณมีการปกป้องจากทูตสวรรค์

12) ข้อ 12:

เขาทั้งหลายจะเอามือประคองชูท่านไว้ เกรงว่าเท้าของท่านจะกระแทกหิน

12.1 เราได้รับการปกป้องจากอันตรายด้วย

12.2 ซาตานได้อ้างพระคัมภีร์สองข้อนี้ตอนที่มันทดลองพระเยซูในถิ่นทุรกันดาร

(ดู ลูกา 4:9-11) แต่มันได้ล้มเหลวที่จะอ้างอิงถึงข้อที่ 13

13) ข้อ 13:

ท่านจะเหยียบสิงห์และงูเห่า ท่านจะยำสิ่งหื่นนุ่มและงู

13.1 ทั้ง สิงห์ งูเห่า สิงห์หื่นนุ่มและงูต่างก็อ้างอิงถึงลักษณะต่างๆของอำนาจของซาตานซึ่งพระเยซูได้เหยียบไว้ได้ฝ่าพระบาทหรือได้พิชิตแล้ว (ดู ลูกา 10:17-19)

14) ข้อ 14:

“เพราะเขารักเรา เราจะช่วยเขาให้พ้นภัย เราจะพิทักษ์รักษาเขาไว้เพราะเขารู้จักนามของเรา”

14.1 อีกครั้งหนึ่งที่ข้อนี้เปลี่ยนไปสู่บุคคลที่หนึ่ง ครั้งนี้ระบุอย่างชัดเจนว่าผู้ที่กล่าวเป็นพระเจ้า เราเห็นว่าเป็นพระเยซู พระวาตะของพระเจ้า ซึ่งเป็นพระภาคที่สองของพระภาคของพระเจ้า ผู้ยกย่องว่าพระเจ้าพระบิดาเป็นที่ลี้ภัยของพระองค์

14.2 ที่นี้พระเยซูกำลังกล่าวเกี่ยวกับคุณและข้าพเจ้า! เราสามารถประยุกต์ใช้ข้อนี้เป็นส่วนตัวโดยกล่าวว่า “เพราะว่าข้าพเจ้าผูกพันกับพระเยซูด้วยความรัก เพราะฉะนั้นพระเยซูจะช่วยกู้ข้าพเจ้า: พระเยซูจะพิทักษ์รักษาข้าพเจ้าไว้ เพราะข้าพเจ้ารู้จักนามของพระองค์”

14.3 เราได้รับ “การช่วยกู้” และ “การพิทักษ์รักษา” หรือ การยกชู เพราะว่าเรารู้จักฤทธิ์เดชในนามของพระเยซู ซึ่งเป็นนามที่อยู่เหนือทุกๆ นาม!

15) ข้อ 15:

เขาจะร้องทูลเรา แล้วเราจะตอบเขา เราจะอยู่กับเขาในยามลำบาก เราจะช่วยกู้เขาและให้เกียรติเขา

15.1 พระเยซูทรงตอบคำอธิษฐานของเราในเรื่องการช่วยกู้และการจัดเตรียม

15.2 เราสามารถทำให้ข้อนี้เป็นส่วนตัวโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเยซู และพระเยซูจะตอบข้าพเจ้า พระเยซูจะอยู่กับข้าพเจ้าในยามลำบาก พระองค์จะช่วยกู้ข้าพเจ้าและให้เกียรติข้าพเจ้า”

16) ข้อ 16:

เราจะให้เขามั่นใจด้วยชีวิตยืนยาว [สุขภาพดี] และให้เขาเห็นการช่วยกู้ [ความรอด] ของเรา

16.1 ข้อนี้หมายความว่า ฟังพอใจด้วยชีวิตยืนยาวสุขภาพดี ซึ่งอาจถึง 120 ปี และได้รับการสำแดงถึงความรอดของพระเจ้า [การช่วยกู้ การช่วยเหลือ ชัยชนะ ความมั่งคั่ง สุขภาพที่ดี การช่วย] ที่ได้ถูกซื้อโดยพระเยซูในแง่และขนาดเต็มที่

16.2 อายุยืนยาวของคุณได้ถูกสัญญาไว้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 30:20 – *ทำเช่นนั้นจะได้ชีวิตและวันเวลาของท่านจะยืนนาน*

- 16.3 จำนวนวันที่เต็มขนาดของคุณได้ถูกสัญญาไว้ในพระธรรมอพยพ 23:26 – เราจะให้เจ้ามีอายุยืนนาน
- 16.4 บางคนกล่าวว่า พระเจ้าทรงสัญญาให้เรามีอายุแค่ 70 – 80 ปี ดังที่โมเสสได้กล่าวไว้ในสดุดี 90:10
- 16.4.1 สดุดีนี้กำลังอ้างอิงถึงอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร – เมื่อพวกเขากำลังถูกพิพากษาสำหรับความอยุติธรรมและบาปที่ซ่อนเร้นต่างๆ (ดู ข้อ 7-10)
- 16.4.2 ในปฐมกาล 6:3 พระเจ้าได้ตั้งอายุของมนุษย์ไว้ที่ 120 ปี
- 16.4.3 โมเสสมีอายุยืนยาวนานถึง 120 ปี (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:7)
- 16.5 เราสามารถทำให้ข้อนี้เป็นส่วนตัวโดยกล่าวว่า “พระเยซูจะให้ข้าพเจ้าอึ้งใจด้วยชีวิตที่ยาวและสุขภาพดี และสำแดงการช่วยกู้ที่สมบูรณ์ของพระองค์แก่ข้าพเจ้า”

ค. เมื่อพระเยซูทรงสั่งสอน พระองค์จำเป็นต้องเปลี่ยนแนวทางที่ผู้คนคิดเกี่ยวกับพระเจ้า

1. ความคิดของพระเจ้าไม่เหมือนกับความคิดของคนชั่ว

จงแสวงหาพระยาห์เวห์ ขณะที่จะพบพระองค์ได้ จงทูลพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ใกล้ ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงเมตตาเขา และมายังพระเจ้าของพวกเรา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น “เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็กว้างกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็กว้างกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น “เพราะเหมือนฝนและหิมะลงมาจากฟ้าสวรรค์ และไม่กลับที่นั่นเว้นแต่ได้รดแผ่นดินโลก แล้วทำให้บังเกิดผลและแตกหน่อ ทั้งให้เมล็ดพืชแก่ผู้หว่านและอาหารแก่คนกิน ทำนองเดียวกัน คำของเราที่ออกจากปากของเรา จะไม่กลับมาสู่เราเปล่าๆ แต่จะทำให้สิ่งที่เราพอใจนั้นสำเร็จ และให้สิ่งที่เราใช้ไปทำนั้นเสร็จสิ้น “เพราะพวกเจ้าจะออกไปด้วยความชื่นบาน และจะถูกนำพาไปโดยสวัสดิภาพ บรรดาภูเขาลูกเขาและเนินเขา จะเปล่งเสียงร้องเพลงต่อหน้าพวกเจ้า และต้นไม้ทั้งหมดในท้องทุ่งจะตบมือ ต้นสนสามใบจะงอกขึ้นแทนต้นหนาม ต้นน้ำมันเขียวจะงอกขึ้นแทนต้นไมยราบ และมันจะเป็นอนุสรณ์แก่พระยาห์เวห์ เพื่อเป็นหมายสำคัญนิรันดร์ที่จะไม่ถูกตัดออกเลย” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “จงรักษาความยุติธรรมและทำความชอบธรรม เพราะความรอดของเราใกล้มาถึง และความชอบธรรมของเราจะเผยออก (อิสยาห์ 55:6-13; 56:1)

2. ความคิดของพระเจ้ามาพร้อมกับพันธสัญญาใหม่ – ซึ่งตอนนี้ได้ถูกจารึกไว้ในใจของเรา

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “นี่แน่ะ วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับเชื้อสายของอิสราเอลและเชื้อสายของยูดาห์ ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้ทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เมื่อเราจุมมือเขาเพื่อนำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เป็นพันธสัญญาของเราซึ่งเขาฝ่าฝืน ถึงแม้ว่าเราได้เป็นสามีของเขา” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “แต่นี้จะเป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับเชื้อสายของอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เราจะบรรจุธรรมบัญญัติไว้ในเขาทั้งหลาย และเราจะจารึกมันไว้บนดวงใจของเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา” (เยเรมีย์ 31:31-33)

3. เรามีพระทัยของพระคริสต์

เพราะว่า “ใครเล่ารู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า? เพื่อจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้” แต่เราก็มีพระทัยของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 2:16)

ความรักของเราจึงสมบูรณ์ในข้อนี้ เพื่อเราจะมีความมั่นใจในวันพิพากษา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเช่นไร เราในโลกนี้ก็เป็นอย่างนั้น (1 ยอห์น 4:17)

ตอนที่ 2 – การละทิ้งความสงสัยอย่างสิ้นเชิง

หลายครั้งคริสเตียนมีความสงสัยในเรื่องการรักษา เพราะพวกเขามีคำถามยาวเหยียดซึ่งไม่เคยได้รับคำตอบ คำถามเหล่านี้เกิดมาจากการสอนพระวจนะของพระเจ้าอย่างผิดๆ เราจะมาพิจารณาคำถามต่างๆ เหล่านี้อย่างใกล้ชิด และค้นหาคำตอบที่แท้จริงจากพระคัมภีร์ ดังที่เราเห็นแล้วว่า พระเจ้ามีน้ำพระทัยที่จะรักษาอยู่เสมอโดยไม่มีข้อยกเว้น ในที่สุดข้อสงสัยของเราในเรื่องนี้ก็จะยุติ และเราก็สามารถรับเอาการรักษาจากพระเจ้าได้

I. เกี่ยวกับเรื่องของโยบละ?

ก. เบื้องหลังเกี่ยวกับโยบ – โยบเป็นคนในยุคเดียวกันกับอับราฮัมซึ่งเป็นหนึ่งในบุคคลที่มั่งคั่งที่สุดในพระคัมภีร์

ข. ความกลัวเปิดประตู – แม้ว่าโยบไม่ได้ทำความผิดบาปใดๆ เลย เพราะธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับความบาปนั้นยังไม่ได้ออบให้แก่นุษย์ โยบก็แสดงให้เห็นถึงความกลัวที่บีบบังคับ

และเมื่องานเลี้ยงเวียนครบรอบแล้ว โยบจะทำพิธีชำระตัวเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และท่านจะตื่นแต่เช้ามีคถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวตามจำนวนของเขาทั้งหมด เพราะ โยบกล่าวว่า “บางทีลูกๆ ของข้าได้ทำบาปและแข่งพระเจ้าในใจ” โยบทำอย่างนี้เรื่อยมา (1:5)

“เพราะสิ่งที่ข้ากลัวก็มาเหนือข้า และสิ่งที่ข้าครั่นคร้ามก็ตกแก่ข้า” (โยบ 3:25)

นกกระจอกยอมโผผินและนกนางแอ่นยอมโยยบินฉันทใด คำแข่งสาปอย่างไม่สมควรย่อมไม่เกิดผลฉันทนั้น (สุภาษิต 26:2)

ค. โยบเผชิญกับความปวดร้าวของการค้นหาเหตุผลแบบมนุษย์ด้วยความเข้าใจที่จำกัดของเขา

1. โยบอยากตาย

“โอ ข้าอยากจะได้ตามที่ทูลขอ ขอพระเจ้าประทานตามที่ข้าปรารถนา คือพระเจ้าพอพระทัยที่จะขยี้ข้า คือพระองค์จะเหยียดพระหัตถ์และตัดข้าออกเสีย” (โยบ 6:8,9)

2. โยบบ่นด้วยความรู้สึกขมขื่น

“เพราะฉะนั้น ข้าพระองค์จึงไม่ยังปาก ข้าพระองค์จะพูดด้วยใจระทม ข้าพระองค์จะบ่นด้วยใจขมขื่น” (โยบ 7:11)

3. โยบพยายามแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องของตนเอง

“นี่แน่ะ ดวงตาข้าเห็นสิ่งทั้งหมดนี้แล้ว หูข้าได้ยินและเข้าใจเรื่องนี้แล้ว” (โยบ 13:1)

ง. โยบถูกประณามโดยเพื่อนๆ ของเขา (โยบ 15:1 - 32:1)

จ. เอลีชูกล่าวแทนพระเจ้า – ต่อว่าโยบและเพื่อนๆ ของเขา (โยบ 32:2 – 37:24)

1. พระเจ้าทรงเที่ยงธรรม (โยบ 34:10-12)

2. พระลักษณะอันแท้จริงของพระเจ้าถูกเปิดเผย (โยบ 36:1-11; โยบ 37)

ฉ. พระเจ้าตรัสตอบโยบ ซึ่งต้องใช้ถึงหกบทด้วยกัน (โยบ 38-43)

แล้วพระยาห์เวห์ทรงตอบโยบจากพายุว่า “นี่ผู้ใดหนอที่ให้คำปรึกษามีคมนไปด้วยถ้อยคำอันปราศจากความรู้? จงคาดเอวอย่างลูกผู้ชาย เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา “เจ้าอยู่ที่ไหน เมื่อเราวางรากฐานของแผ่นดินโลก? บอกลมาเลย ถ้าเจ้ามีความเข้าใจ” (โยบ 38:1-4)

ช. โยบกลับใจ

“ข้าพระองค์เคยไต่ยืนถึงพระองค์ด้วยหู แต่บัดนี้ดวงตาข้าพระองค์เห็นพระองค์ ฉะนั้นข้าพระองค์จึงเกลียดตนเอง และกลับใจอยู่ในผงคลีดินและขี้เถ้า” (โยบ 42:5, 6)

ซ. การเยียวยาเริ่มต้นขึ้น

1. การกลับใจ – การปลดปล่อย – การให้อภัย
2. จากนั้นการเป็นเชลยก็ได้เปลี่ยนแปลงไป และพระยาห์เวห์ทรงให้โยบกลับสู่สภาพดี เมื่อท่านอธิษฐานเพื่อสหายของท่าน และพระยาห์เวห์ประทานให้โยบมีมากเป็นสองเท่าของที่มีอยู่ก่อน (โยบ 42:10)
3. โยบได้รับการฟื้นฟูแม้กระทั่งเกินกว่าการคาดหวังที่ใหญ่ที่สุดของเขา

II. เกี่ยวกับหนามในเนื้อของเปาโลล่ะ?

“และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป เนื่องจากการสำแดงอันยิ่งใหญ่ ก็ทรงให้มีหนามในเนื้อของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นทูตของซาตานที่คอยโยบตีข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะไม่ยกตัวเกินไป” (2 โครินธ์ 12:7)

ก. อะไรคือ “หนามในเนื้อ?”

1. โมเสสกล่าวถึงหนามในกัณดารวิถี 33:55
“ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่ขับไล่ชาวแผ่นดินนั้นออกไปให้พ้นหน้าเจ้า พวกที่เจ้าให้เหลืออยู่นั้นก็จะเหมือนฝูงในตาของเจ้า และจะเป็นเหมือนหนามยอกอกของเจ้า และเขาทั้งหลายจะรังควานพวกเจ้าในแผ่นดินที่เจ้าเข้าไปอาศัยอยู่นั้น” (กัณดารวิถี 33:55)
2. โยชูวากล่าวถึงหนามในโยชูวา 23:13
“จงทราบแน่เถิดว่า พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะไม่ทรงขับไล่ประชาชาติเหล่านี้ออกไปให้พ้นหน้าท่านอีก แต่พวกเขาจะเป็นบ่วงและเป็นกับดักท่าน เป็นหอกข้างแคร่ เป็นหนามที่มิดตาของท่าน จนกว่าท่านจะพินาศไปจากแผ่นดินที่ดีนี้ ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านได้ประทานแก่ท่าน” (โยชูวา 23:13)
3. ทูตสวรรค์กล่าวถึงหนามในผู้วินิจฉัย 2:3
“ฉะนั้นเรากล่าวด้วยว่า เราจะไม่ขับไล่เขาเหล่านั้นออกไปให้พ้นหน้าเจ้าทั้งหลาย แต่พวกเขาจะเป็นหอกข้างแคร่ของพวกเจ้า และบรรดาพระของพวกเขาก็จะเป็นบ่วงดักเจ้าทั้งหลาย” (ผู้วินิจฉัย 2:3)
4. ดาวิดกล่าวถึงหนามใน 2 ซามูเอล 23:6
“แต่คนอธรรมทั้งหมดก็เหมือนหนามที่ถูกถอนทิ้งไป เพราะว่าจะเอามือหยิบก็ไม่ได้” (2 ซามูเอล 23:6)

ข. หนามในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้คือ บุคคลต่างๆ ไม่ใช่โรคนักยั้ใช้เจ็บ คนเหล่านี้ทำการต่อต้านคนอิสราเอล

ค. ในกรณีของเปาโลนั้น บุคคลดังกล่าวคือวิญญาณชั่วที่ได้กระตุ้นชาวยิวให้ต่อต้านเปาโล

1. คำว่า “ผู้สื่อสาร” ในภาษากรีก คือ “อังกะลอส” ซึ่งแปลว่า “ทูตสวรรค์” 188 ครั้ง และแปลว่า “ผู้สื่อสาร” 7 ครั้ง ส่วนใหญ่แล้วคำว่า “อังกะลอส” อ้างอิงถึงหนึ่งในบรรดาผู้สื่อสารของพระเจ้า แต่บางครั้งก็อ้างอิงถึงหนึ่งในบรรดาผู้สื่อสารของมาร
2. วิญญาณชั่วนี้ไม่สามารถหยุดยั้งเปาโลได้ ถึงแม้จะถูกขัดขวางจากมาร พระเจ้าก็ยังมีแผนการที่จะกระทำให้ทุกสิ่งบังเกิดเป็นผลดีแก่คุณ ถ้าคุณอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าและรักพระองค์ เราเห็นว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ (โรม 8:28)

3. ปัญหาหรือการทดลองไม่ได้มาจากพระเจ้า

พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อพวกท่านพบกับการทดลองใจต่างๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดียิ่ง เพราะพวกท่านรู้ว่าการทดสอบความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความทรหดอดทน และจงให้ความทรหดอดทนนั้นมีผลอย่างสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่มีสมบูรณ์และดีพร้อม โดยไม่ขาดสิ่งใดเลย แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ

คนที่สู้ทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ อย่าให้คนที่ถูกล่อลวงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้า” เพราะว่าพระเจ้าจะไม่ถูกความชั่วล่อลวง และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงใครเลย แต่ทุกคนถูกล่อลวงด้วยตัณหาของตัวเอง คือถูกตัณหาที่ล่อลวงและชักนำ เมื่อตัณหาพิกตัวขึ้นแล้วก็ก่อให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้วก็ก่อให้เกิดความตาย พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า อย่าถูกหลอกเลย ของประทานที่ดีและเลิศทุกอย่างนั้นมาจากเบื้องบน คือมาจากพระเจ้าผู้สร้างแห่งบรรดาคววงสว่าง ในพระองค์ไม่มีการแปรปรวนหรือเงาของการเปลี่ยนแปลง (ยากอบ 1:2-5, 12-17)

4. โดยความเชื่อและความอดทน เราจะได้รับพระสัญญาต่างๆ เป็นมรดก (ฮีบรู 6:12)

ง. เปาโลกล่าวว่าหนามถูกส่งมาเพราะการที่ท่านได้รับการสำแดงต่างๆ อย่างมากมาย

1. ชาตานิมาเพื่อที่จะลักขโมยพระวจนะ ชาตานิต้องการให้เปาโลถูกกดขี่เพื่อคนจำนวนน้อยลงจะได้ยินข่าวประเสริฐ “ผู้ที่หว่านนั้นก็หว่านพระวจนะ ส่วนที่ตกริมหนทางนั้นได้แก่พระวจนะที่หว่านลงไป แล้วทันทีที่พวกเขาได้ยิน ชาตานิก็มาชิงเอาพระวจนะที่หว่านในตัวเขาไปเสีย” (มาระโก 4:14, 15)
2. พระเจ้าประสงค์ให้เปาโลได้รับการยกย่อง (การยกชูขึ้น) เพื่อให้คนมากขึ้นได้ยินข่าวประเสริฐ ความถ่อมใจต่อหน้าการสำแดงของพระเจ้าจะทำให้เราได้รับการยกชูขึ้น พระเยซูได้กล่าวถึงคนเก็บภาษีในลูกา 18 ไว้เช่นนี้

“เราบอกพวกท่านว่า คนนี้แหละเมื่อกลับลงไปถึงบ้านของเขาก็ถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรม ไม่ใช่อีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ถ่อมตัวลงจะได้รับการยกขึ้น” (ลูกา 18:14)

III. เกี่ยวกับความอ่อนแอของเปาโลสะ (2 โครินธ์ 12:5, 7)?

ก. คำว่า “ความอ่อนแอ” ในภาษากรีก คือ “อัสน์ในอา” ซึ่งแปลว่า การอ่อนแรง การอ่อนกำลัง หรือ จุดอ่อน คำนี้ถูกใช้ 24 ครั้งในพันธสัญญาใหม่ และส่วนใหญ่แปลว่า “ความอ่อนแอ” (17 ครั้ง) หรือ “จุดอ่อน” (5 ครั้ง) แปลว่า “โรค” หนึ่งครั้ง และแปลว่า “ความเจ็บป่วย” หนึ่งครั้ง

1. ในกรณีนี้ ความอ่อนแอถือเป็นสิ่งปกติสำหรับมนุษย์ทุกคน
2. พระวิญญูณทรงช่วยเหลือเราในความอ่อนแอของเรา

ในการทำงานเดียวกัน พระวิญญูณก็ทรงช่วยเหลือเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าควรจะอธิษฐานขออะไร อย่างไร แต่พระวิญญูณทรงช่วยขอแทน ด้วยการคร่ำครวญซึ่งไม่อาจกล่าวเป็นถ้อยคำ (โรม 8:26)

ก) ที่นี้ความอ่อนแอ คือภาวะของมนุษย์ที่ไม่รู้ว่าจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร

ข. ในกาลาเทีย 4:13 เปาโลได้กล่าวถึงความอ่อนแอของท่าน

1. บางคนกล่าวว่า ความอ่อนแอของเปาโล คือปัญหาหรือโรคบางอย่างเกี่ยวกับดวงตาของท่าน อย่างไรก็ตาม เปาโลก็เทศนาต่อไปในแคว้นกาลาเทียหลังจากที่ถูกหินขว้างนอนรอความตายอยู่ที่เมืองลิสตรา ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่ท่านหมายถึงเมื่อท่านเรียกว่า “ความอ่อนแอ หรือการทดลองใจ”

“ท่านทั้งหลายคงจำได้ว่า เมื่อข้าพเจ้าเริ่มต้นประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านนั้น ก็เป็นเพราะข้าพเจ้าเจ็บป่วยทางกาย และแม้ว่าสภาพของข้าพเจ้าจะเป็นการทดลองใจพวกท่าน ท่านทั้งหลายก็ไม่ได้ดูหมิ่นหรือรังเกียจข้าพเจ้าเลย แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าเหมือนกับว่าเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า หรือเหมือนกับองค์พระเยซูคริสต์ ความปลื้มใจของท่านทั้งหลายหายไปไหนเสียแล้ว? เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นพยานให้พวกท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้ พวกท่านก็คงจะควักตาของท่านทั้งหลายออกให้ข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 4:13-15)

ค. เปาโล อธิบายถึงความอ่อนแอแห่งการถูกข่มเหงของท่าน ใน 2 โครินธ์ 11:23-30 ท่านถูกเย็บตีนหลายครั้ง

ถูกจำคุก และถูกหินขว้างเพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ

เขาเป็นคนปรนนิบัติของพระคริสต์หรือ ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ที่พวกเขาเสียอีก (ข้าพเจ้าพูดอย่างคนบ้า) ข้าพเจ้าตรากตรำยิ่งกว่าพวกเขา ข้าพเจ้าอดทนมากกว่าพวกเขา ข้าพเจ้าถูกโบยตีมากมาย ข้าพเจ้าหวัดตายบ่อยๆ พวกเขายเย็บข้าพเจ้าห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที ข้าพเจ้าถูกตีด้วยไม้สามครั้ง ถูกก้อนหินขว้างครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ข้าพเจ้าเดินทางบ่อยๆ ข้าพเจ้าเผชิญภัยในแม่น้ำ เผชิญภัยโจรภัย เผชิญภัยจากชนชาติของข้าพเจ้าเอง เผชิญภัยจากคนต่างชาติ เผชิญภัยในเมือง เผชิญภัยในป่า เผชิญภัยในทะเล เผชิญภัยจากพี่น้องจอมปลอม ต้องตรากตรำและลำบาก ต้องอดหลับอดนอนบ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวบ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย นอกจากนั้นยังมีสิ่งอื่นที่กีดกันข้าพเจ้าอยู่ทุกๆ วัน คือความกังวลเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งหมด ใครบ้างที่อ่อนแอและข้าพเจ้าไม่อ่อนแอด้วย ใครบ้างที่ถูกชักนำให้หลง และข้าพเจ้าไม่ทุกขร้อน ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอด ข้าพเจ้าก็จะอดสิ่งที่แสดงถึงความอ่อนแอของข้าพเจ้า (2 โครินธ์ 11:23-30)

- ง. เปาโลดำเนินในการทรงเจิมที่เข้มแข็ง และการอัศจรรย์พิเศษหลายอย่างได้เกิดขึ้นผ่านทางพันธกิจของท่าน คนที่อยู่ยากด้วยความเจ็บป่วยทางตาที่เจ็บปวดและนำรังเกียจ จะดำเนินในพันธกิจการรักษาที่มีฤทธิ์เดช เช่นนั้นได้อย่างไร?

พระเจ้าทรงทำอิทธิฤทธิ์ใหญ่หลวงด้วยมือของเปาโล จนเขานำผ้าเช็ดหน้ากับผ้ากันเปื้อนที่ถูกต้องตัวเปาโล ไปวางบนตัวของบรรดาคนเจ็บป่วย แล้วโรคก็หายและผีร้ายก็ออกจากเขา (กิจการ 19:11, 12)

1. เปาโลเป็นอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งผู้เขียนพระคัมภีร์ทั้งหมดเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าสำหรับการบรรลุนิรมลพระสัญญาแห่งพันธสัญญาของพระองค์
2. มันจึงไม่น่าจะเป็นไปได้อย่างยิ่งว่า อาจารย์แห่งความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในทุกยุคทุกสมัย (เป็นรองเพียงพระเยซูเท่านั้น) จะไม่สามารถรับเอาการรักษาสำหรับร่างกายของตนเองได้ เปาโลเป็นผู้ได้รับการคลอใจที่จะเขียนว่า:

คือว่าถ้าท่านจะยอมรับด้วยปากของท่านว่าพระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่า พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด เพราะว่าการเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด (โรม 10:9,10)

ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์ (โรม 10:17)

- จ. เปาโลได้แสวงหาพระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อให้วิญญาณชั่วนี้หลุดพ้นไปจากการขัดขวางพันธกิจของท่าน พระเจ้าตรัสว่า “การมีพระคุณของเราก็จึงพอกับเจ้า” (2 โครินธ์ 12:9) เปาโลเกรงว่าพันธกิจแบบอัศจรรย์ของท่านจะกลายเป็นสิ่งสูญเปล่า หลังจากที่ท่านตายไปแล้ว 300 ปี คริสตจักรทุกแห่งที่ท่านได้ก่อตั้งขึ้นยังตั้งมั่นอยู่ได้

- ฉ. เปาโลไม่ได้ตายในขณะที่อายุยังน้อย ท่านได้กระทำการสำเร็จตามที่กำหนดไว้สำหรับท่าน “ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้วิ่งแข่งจนครบถ้วน ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว” (2 ทิโมธี 4:7)

IV. เกี่ยวกับปัญหาโรคกระเพาะของทิโมธีละ?

- ก. ในระหว่างการเดินทางของเปาโลนั้น บ่อยครั้งจะมีนายแพทย์ถูกติดตามไปด้วย ท่านจึงคุ้นเคยกับวิธีการรักษาแบบธรรมชาติและโดยการใช้ยาเป็นอย่างดี “อย่าดื่มแต่เพียงน้ำอีกต่อไป จงใช้เหล้าองุ่นบ้างเล็กน้อย เพื่อประโยชน์กับกระเพาะอาหารของท่าน และโรคที่ท่านเป็นอยู่บ่อยๆ” (1 ทิโมธี 5:23)

- ข. เปาโลระมัดระวังที่จะให้คำปรึกษาที่ฉลาดในเรื่องฝ่ายวิญญาณและการประยุกต์ใช้หลักการเหล่านั้น และไม่เห็นความขัดแย้งระหว่างความเชื่อกับสามัญสำนึก ทิโมธีสามารถเป็น “ตัวอย่างในความเชื่อ” และ การใช้ยาอีกด้วย

อย่าให้ใครหมิ่นประมาทความอ่อนวัยของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ ทั้งในด้านวาจาและการประพฤติ ทั้งในด้านความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์ (1 ทิโมธี 4:12)

V. ทำไมพระเจ้าจึงไม่กำจัดโรคร้ายทุกอย่างให้หมดไป?

ก. วันหนึ่งพระเจ้าจะทรงสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกต่อไป และข้าพเจ้าได้เห็นนครบริสุทธิ์ คือนครเยรูซาเล็มใหม่ลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า นครนี้เตรียมพร้อมเหมือนอย่างเจ้าสาวที่แต่งตัวไว้สำหรับสามี ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่นั่งว่า “นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะสถิตกับเขา [และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา] (วิวรณ์ 21:1-3)

ข. ณ เวลานั้น จะไม่มีความทุกข์อีกต่อไป

พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว (วิวรณ์ 21:4)

ค. การที่จะกำจัดความเจ็บป่วยทุกอย่างให้หมดไปนั้น พระเจ้าจำเป็นต้องกำจัดทุกสิ่งที่ได้ถูกตั้งไว้ให้ดำเนินไปเกี่ยวกับสิ่งทรงสร้างในปัจจุบันของเราออกไปด้วย นั่นจะรวมถึงการส่งคนกว่า 7,000 ล้านคนซึ่งยังไม่ได้รับความรอดไปนรกด้วย ซึ่งพระองค์ไม่ได้อยู่ในความเร่งรีบที่จะทำเนื่องจากพระเมตตาของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่ทรงอดทนกับพวกท่าน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ใครพินาศเลย แต่ประสงค์ให้ทุกคนกลับใจใหม่ แต่วันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จะมาถึงเหมือนอย่างขโมย และในวันนั้น ฟ้าจะหายนับด้วยเสียงดังกึกก้อง และโลกธาตุงจะสลายไปด้วยไฟ และแผ่นดินกับสิ่งสารพัดที่มีอยู่บนนั้นจะถูกเผาจนหมดสิ้น (2 เปโตร 3:9, 10)

VI. พระเจ้าทรงสัญญาที่จะปกป้องเราจากอุบัติเหตุหรือไม่?

ไม่มีเหตุร้ายใดๆ จะเกิดแก่ท่าน ไม่มีภัยพิบัติมาใกล้เดิณของท่าน เพราะพระองค์จะทรงบัญชาเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน ให้ระแวดระวังท่านในทุกๆ ทางของท่าน เขาทั้งหลายจะเอามือประคองชูท่านไว้ เกรงว่าเท้าของท่านจะกระแทกหิน (สดุดี 91:10-12)

VII. เรื่องการตายเพื่อความเชื่อ? มีข้อแตกต่างหรือไม่ ระหว่างการตายเพื่อความเชื่อกับการตายจากโรคร้ายใช้เจ็บหรืออุบัติเหตุ?

ก. ผู้ที่ตายเพื่อความเชื่อได้บรรลุเส้นทางของพวกเขา ได้วิ่งแข่งจนถึงเส้นชัยแล้ว และได้เลือกที่จะไม่ยอมรับการช่วยกู้

1. เปาโลอยู่ในภาวะลำบาก ในการได้เห็นสง่าราศีของสวรรค์ ท่านจึงปรารถนาที่จะจากชีวิตนี้ไปอยู่กับพระเจ้า แต่เพราะเห็นแก่บรรดาอุกกาบาตฝ่ายวิญญาณของท่าน ท่านจึงตัดสินใจอยู่ในโลกต่อไป จนกว่าพระเจ้าจะทรงสำแดงว่าท่านได้ทำหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว
“เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้า การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร ถ้าข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในร่างกาย ข้าพเจ้าก็จะทำงานให้เกิดผล แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะเลือกฝ่ายไหน ข้าพเจ้าลำบากใจระหว่างสองฝ่ายนี้คือว่า ข้าพเจ้ามีความปรารถนาจะจากไปเพื่ออยู่กับพระคริสต์ ซึ่งประเสริฐกว่ามากนัก แต่การที่ยังอยู่ในร่างกายนี้ก็จำเป็นมากกว่าสำหรับพวกท่าน” (ฟิลิปปี 1:21-24)
2. ในจดหมายสุดท้ายของเปาโลที่มีต่อทิโมธี เปาโลเปิดเผยว่าท่านได้ทำหน้าที่สำเร็จแล้ว
“ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้วิ่งแข่งจนครบถ้วน ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว” (2 ทิโมธี 4:7)
3. ประวัติศาสตร์คริสต์จักรบอกเราว่าเปาโลได้ถูกตัดศีรษะด้วยดาบของคนโรมัน
บางคนถูกทรมานแต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อจะได้เป็นขึ้นมาสู่ชีวิตที่ดีกว่า (ฮีบรู 11:35)

ข. เป็นไปได้ที่คริสเตียนบางคนได้กระทำการโง่เขลาหรือด้วยการสันนิษฐาน ไม่ใช่ด้วยปัญญาและความเชื่อที่แท้จริง และได้ตายไปโดยไม่จำเป็น ยกตัวอย่างเช่น

1. การเข้าไปในพื้นที่ที่มีอันตราย โดยที่ไม่ได้ยื่นจากพระเจ้าโดยตรงว่าพวกเขาควรไปที่นั่นแล้วพวกเขาจะได้รับปกป้อง
2. การบรรทุกสัมภาระบนเครื่องบินเกินขนาด หรือการบินเข้าไปในสภาพอากาศที่เลวร้ายเกินไปด้วยการสันนิษฐานที่ผิดพลาดว่าพระเจ้าจะฝืนกฎธรรมชาติ เพราะพวกเขา กำลังทำพันธกิจรับใช้พระเจ้า คนที่เชื่อใจตัวเองเป็นคนโง่ แต่คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีปัญญาจะปลอดภัย (สุภาษิต 28:26)

ค. แต่ไม่ว่าจะเป็นการตายเพื่อความเชื่อ หรือตายไปเพราะการพลาดจากน้ำพระทัยและปัญญาของพระเจ้า ก็ไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะไปตัดสินใจ (แม้ว่ามีบางคนสอนว่าในยุคปัจจุบันนี้เราดำเนินในความเชื่อในระดับที่สูงกว่าคนในสมัยก่อน เราจึงไม่จำเป็นต้องถูกฆ่าตายเพราะความเชื่อ)

สิ่งที่ไม่ได้ถูกสำแดงแก่เรานั้นก็เป็นที่รู้กันระหว่างพระเจ้ากับผู้รับใช้แต่ละคนของพระองค์เท่านั้น
สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลายและของลูกหลานของเราเป็นนิตย์ เพื่อเราจะทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของธรรมบัญญัตินี้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29)

VIII. ทำไมบางคนได้รับการรักษาแล้วจากนั้นก็สูญเสียการรักษาของพวกเขา?

หลายคนที่ได้รับการรักษาผ่านการปฏิบัติกรของหนึ่งในของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เมื่ออาการของโรคกลับมามีอีก พวกเขาอาจยอมแพ้ต่อความเจ็บป่วยอีก ถ้าพวกเขาไม่ได้เรียนรู้ความเชื่อส่วนตัวในพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับการรักษา

และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานในการรักษาโรค โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน (1 โครินธ์ 12:9)

IX. ความเจ็บป่วยจะสอน แก่ใจ หรือทำให้เราดีพร้อมไหม?

ก. พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นอาจารย์ผู้ที่จะสอนคุณทุกสิ่ง

“แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เรากล่าวกับท่านแล้ว” (ยอห์น 14:26)

ข. พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสำแดงความจริงทั้งสิ้นแห่งพระวาระของพระเจ้าเพื่อแก้ไขและนำพาเรา

แต่พวกท่านได้รับการชโลมจากพระองค์ผู้บริสุทธิ์แล้ว และท่านทุกคนก็มีความรู้ ส่วนท่านทั้งหลาย การชโลมซึ่งท่านได้รับจากพระองค์นั้นก็ดำรงอยู่กับท่าน และไม่จำเป็นต้องมีใครสอนท่าน เพราะว่าการชโลมของพระองค์นั้นสอนท่านให้รู้ทุกสิ่ง และเป็นความจริง ไม่ใช่ความเท็จ การชโลมนั้นสอนพวกท่านแล้วอย่างไร ท่านจงอยู่ในพระองค์อย่างนั้น (1 ยอห์น 2:20, 27)

ค. เราได้รับพระทัยของพระคริสต์โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า และพระองค์จะนำเราไปสู่ความ

เป็นผู้ใหญ่ สอนเราให้ดำเนินชีวิตตามมนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณ ไม่ใช่ตามมนุษย์ธรรมดา

อันความคิดของมนุษย์นั้น จะมีใครหยั่งรู้ได้ถ้าไม่ใช่จิตวิญญาณของมนุษย์คนนั้นเอง พระคำริของพระเจ้านั้นไม่มีใครหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเช่นกัน เราไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าประทานแก่เรา และเรากล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ด้วยถ้อยคำซึ่งไม่ใช่ปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่พระวิญญาณทรงสอนไว้ คือเราได้อธิบายความหมายของเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ ให้คนฝ่ายจิตวิญญาณฟัง แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญาณ แต่คนฝ่ายจิตวิญญาณวินิจฉัยสิ่งสารพัดได้ ทว่าไม่มีใครวินิจฉัยเขาได้ เพราะว่า “ใครเล่ารู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า? เพื่อจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้” แต่เราก็มียพระทัยของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 2:11-16)

ง. ถ้าความเจ็บป่วยและโรคร้ายเป็นวิธีการที่พระเจ้าใช้เพื่อสอน แก่ใจ หรือทำให้ลูกๆ ของพระองค์ดีพร้อม

ดังนั้นเราก็ควรยอมรับว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นน้ำพระทัยที่ดียอดเยี่ยมของพระเจ้า ตรงกันข้าม การพยายามที่จะหายจากความเจ็บป่วยหรือโรคร้ายย่อมถือว่าการพยายามที่จะหลีกเลี่ยงจากน้ำพระทัยที่ยอดเยี่ยมของพระเจ้า ไม่ว่าบุคคลหนึ่งได้แสวงหาการรักษาจากแพทย์และยาหรือโดยทางความเชื่อและพันธกิจ ทั้งสองอย่างก็จะเป็นบาป

เปล่าเลย พระเจ้าไม่ได้ใช้ความเจ็บป่วยหรือโรคร้ายเพื่อสอนลูกของพระองค์ อย่างที่มนุษย์เราที่มีสติปกติดีก็จะไม่ใช่ความเจ็บป่วยหรือโรคร้ายเพื่อสอนลูกของตนเองเช่นกัน

การโต้แย้งที่เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามก็จะเป็นการที่จะกล่าวหาว่าพระเจ้านั้นทรงเสียสติยิ่งกว่าอิตเลอร์ เพราะว่าตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษย์นั้น พระเจ้าคงได้ประหารชีวิตลูกๆ ของพระองค์เองไปหลายร้อยล้านคนเพียงเพราะว่าพวกเขาได้ล้มเหลวที่จะเรียนรู้บทเรียนบางอย่างที่พระองค์พยายามสอนพวกเขา

สรุป:

พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้คุณเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าพระองค์ประสงค์ให้คุณมีความสุขที่ดี และพระองค์ทรงพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อช่วยให้คุณหลุดพ้นจากความสงสัยในพระเมตตาคุณของพระองค์ในเรื่องการเยียวยารักษา เมื่อคุณภavanaพระวณะของพระองค์

“เมื่อความสงสัยทั้งสิ้นของคุณถูกฝังไว้ในหลุมฝังศพ ความเชื่อของคุณก็จะพุ่งขึ้นถึงขีดสูงสุด และการรักษาและสุขภาพที่ดีของคุณก็จะผุดขึ้นมาในทันใด”

– ดร.คัลลาส วินเกต

ตอนที่ 3 – วิธีรับการรักษาและทำการรักษา

มี 7 วิธีด้วยกันที่เราสามารถรับการรักษาหรือทำการรักษา บ่อยครั้งแล้ว 7 วิธีนี้ก็เกิดขึ้นแบบผสมผสานกัน แต่สำหรับการศึกษาของเรา เราจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภทแบบพื้นฐาน

I. ประเภทที่ 1 – การรับเอาโดยความเชื่อของตนเอง (ระดับสูงสุด)

ก. วิธีที่ 1 – การอธิษฐานแห่งความเชื่อ (การรับเอาโดยความเชื่อของตนเอง)

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดจะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยไปลงทะเล’ และมีได้สงสัยในใจแต่เชื่อว่าจะ เป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นตามนั้นจริง เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้า ขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น” (มาระโก 11:23, 24)

1. ความเชื่อเกิดขึ้นโดยการไต่ยืนฝ่ายวิญญาณ

ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการไต่ยืน และการไต่ยืนเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์ (โรม 10:17)

บ้างก็เป็นคน โง่ เพราะทางแห่งการละเมิดของพวกเขา และเพราะความชั่วของพวกเขา พวกเขาต้องทนทุกข์ เขาทั้งหลายรังเกียจอาหารทุกชนิด และเข้าไปใกล้ประตูความตาย เมื่อมีความทุกข์ลำบาก เขาทั้งหลายได้ร้อง ทูลพระยาห์เวห์ แล้วพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ใจ พระองค์ทรงใช้พระวณะของพระองค์ไป รักษาเขาทั้งหลาย และทรงช่วยกู้เขาจากหลุมมรณา (สดุดี 107:17-20)

2. รูปแบบภายใต้พันธกิจของพระเยซูนั้น คือ ไต่ยืนมาก่อน การรักษามาทีหลัง

แต่กิตติศัพท์ของพระองค์ยิ่งเลื่องลือไป และมหาชนมาชุมนุมกันเพื่อจะฟังพระองค์และรับการรักษาโรคต่างๆ (ลูกา 5:15)

แล้วพระองค์กับอัครทูตสิบสองคนนั้นก็ลงมาขึ้นอยู่กับที่ราบแห่งหนึ่ง พร้อมกับสาวกคนอื่นๆ และมหาชน ที่มาจากทั่วแคว้นยูเดีย กรุงเยรูซาเล็ม รวมทั้งเมืองไทระและเมืองไซดอนซึ่งเป็นเมืองชายฝั่งทะเล เพื่อจะฟัง พระองค์และให้พระองค์ทรงรักษาโรคของเขา บรรดาคนที่ต้องทนทุกข์เพราะผีโสโครกก็ได้รับการรักษาให้ หายด้วย (ลูกา 6:17, 18)

ข. วิธีที่ 2 – การอธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามของพระเยซู (การรับเอาโดยความเชื่อของตนเอง)

“ในวันนั้นพวกท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า ถ้าท่านขอสิ่งใดจากพระบิดาในนาม ของเรา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน จนบัดนี้พวกท่านก็ยังไม่ได้อะไรในนามของเรา จงขอเถิดแล้ว จะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” (ยอห์น 16:23, 24)

II. ประเภทที่ 2 – การรับเอาโดยความเชื่อร่วมกัน (การรักษาส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากสิ่งนี้)

ก. วิธีที่ 3 – การวางมือ (การรับเอาโดยความเชื่อร่วมกัน)

พระองค์ตรัสสั่งพวกสาวกว่า “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ใครเชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ใครไม่เชื่อจะต้องถูกลงโทษ มีคนเชื่อที่โหดร้ายสำคัญเหล่านี้จะเกิดขึ้นที่นั่น คือพวกเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา พวกเขาจะพูดภาษาแปลกๆ พวกเขาจะจับงูได้ด้วยมือเปล่า ถ้าพวกเขากินยาพิษใดๆ มันจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา และพวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บคนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” (มาระโก 16:15-18)

1. การวางมือเป็นหลักคำสอนพื้นฐานเช่นเดียวกับหลักคำสอนเรื่องอื่นๆ

เพราะฉะนั้นขอให้เราผ่านหลักคำสอนเบื้องต้นเกี่ยวกับพระคริสต์ ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยไม่วางรากฐานซ้ำอีก คือเรื่องของการกลับใจจากการประพฤตินำไปสู่ความตาย และเรื่องความเชื่อในพระเจ้า และคำสอนเรื่องพิธีล้างชำระต่างๆ การวางมือ การเป็นขึ้นจากความตาย และการลงโทษชั่ววินรันดร์ (ฮีบรู 6:1, 2)

2. การวางมือถูกใช้เพื่อแต่งตั้งคนให้ทำพันธกิจอีกด้วย

คนทั้งเจ็ดนี้ พวกเขาให้มายืนต่อหน้าพวกอัครทูต แล้วอัครทูตก็อธิษฐานและวางมือบนตัวเขาทั้งหลาย (กิจการ 6:6) ดู กิจการ 13:11-4 ด้วย

ดู กิจการ 13:1-4 ด้วย

3. การให้อันพิเศษแห่งความสามารถที่อัครรรย้อาจอุทกมอบให้

อย่าละเลยของประทานที่มีอยู่ในตัวท่าน ซึ่งประทานแก่ท่านตามคำเผยพระวจนะ เมื่อคณะผู้ปกครองวางมือบนตัวท่าน (1 ทิโมธี 4:14)

เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเตือนความจำท่านว่า ของประทานของพระเจ้าที่มีในตัวท่าน โดยผ่านทาง การวางมือของข้าพเจ้านั้น จงทำให้รุ่งเรืองขึ้น (2 ทิโมธี 1:6)

4. การได้รับพระวิญญาณในฐานะของประทาน โดยการวางมือ

เปโตรก็บอห์นจึงวางมือบนพวกเขา แล้วพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อซีโมนเห็นว่าคนเหล่านั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการวางมือของอัครทูตทั้งสอง จึงนำเงินมาให้ท่านทั้งสอง (กิจการ 8:17, 18)

แล้วอานาเนียก็ไป และเข้าไปในบ้านนั้น วางมือบนตัวเขาโลกกล่าวว่า “พี่เซาโล พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ที่ปรากฏแก่ท่านระหว่างทางที่ท่านมาที่นี่ ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อให้ท่านมองเห็นอีก และเพื่อให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 9:17)

เมื่อเปาโลวางมือบนตัวพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตกับพวกเขา พวกเขาจึงพูดภาษาแปลกๆ และเผยพระวจนะ (กิจการ 19:6)

5. **หมายสำคัญและการอัศจรรย์** ได้ถูกมอบให้ผ่านทางการวางมือ
ฉะนั้นท่านทั้งสองจึงอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน ประกาศด้วยใจกล้าหาญเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์
ทรงรับรองคำแห่งพระคุณของพระองค์ โดยทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ด้วยมือของท่านทั้งสอง
(กิจการ 14:3)

พระเจ้าทรงทำอิทธิฤทธิ์ใหญ่หลวงด้วยมือของเปาโล จนเขานำผ้าเช็ดหน้ากับผ้ากันเปื้อนที่ถูกต้องตัว
เปาโลไปวางบนตัวของบรรดาคนเจ็บป่วย แล้วโรคก็หายและผีร้ายก็ออกจากเขา (กิจการ 19:11, 12)

ข. วิธีที่ 4 – การอธิษฐานแห่งการเห็นด้วย (การรับเอาผ่านทางความเชื่อร่วมกัน)

“เราบอกพวกท่านอีกว่า ถ้าพวกท่านสองคนจะร่วมใจกันทูลขอสิ่งหนึ่งสิ่งใดในโลก พระบิดาของเราผู้สถิตใน
สวรรค์ก็จะทรงทำสิ่งนั้นให้” (มัทธิว 18:19)

สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือ นอกจากทั้งสองจะได้ตกลงกันไว้ก่อน (อาโมส 3:3)

III. ประเภทที่ 3 – 3 วิธีในการทำการรักษาแก่คนอื่น ๆ

ก. วิธีที่ 5 – ของประทานการรักษา (ความสามารถที่ศักดิ์สิทธิ์)

และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ โดยพระวิญญูณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานในการรักษาโรค โดย
พระวิญญูณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งทำการด้วยฤทธานุภาพ ให้อีกคนหนึ่งเผยพระวจนะ ให้อีกคนหนึ่งรู้จัก
สังเกตวิญญูณต่างๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาแปลกๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้นๆ ได้ พระวิญญูณ
องค์เดียวกันทรงทำและจัดสรรสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์ (1 โครินธ์ 12:9-11)

หลังจากนั้นก็ถึงเทศกาลของพวกยิว และพระเยซูก็เสด็จขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม ที่ริมประตูเกาะในกรุงเยรูซาเล็ม
มีสระน้ำ ภาษาฮีบรูเรียกสระนั้นว่า เบธซาธา ที่นั่นมีศาลาห้าหลัง ในศาลาเหล่านั้นมีคนป่วยจำนวนมาก มีทั้ง
คนตาบอด คนง่อย และคนเป็นอัมพาตนอนอยู่ ที่นั่นมีชายคนหนึ่งป่วยมาสามสิบแปดปีแล้ว เมื่อพระเยซู
ทอดพระเนตรเห็นคนนั้นนอนอยู่ และทรงทราบว่าเขาป่วยอยู่อย่างนั้นนานแล้ว พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “ท่าน
อยากจะหายเป็นปกติหรือเปล่า?” คนป่วยคนนั้นทูลตอบพระองค์ว่า “ท่านเจ้าข้า เมื่อน้ำกำลังกระเพื่อมนั้น ไม่
มีใครเอาตัวข้าพเจ้าลงไปในสระ แล้วพอจะลงไปเอง คนอื่นก็ลงไปก่อนแล้ว” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ลุกขึ้น
เถิด จงยกแคร่ของท่านเดินไป” ทันใดนั้นเขาก็หายเป็นปกติและยกแคร่ของเขาเดินไป แต่วันนั้นเป็น
วันสะบาโต (ยอห์น 5:1-9)

ข. วิธีที่ 6 – การใช้พระนามของพระเยซูด้วยสิทธิอำนาจ

“สิ่งใดที่พวกท่านขอในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ทางพระบุตร
สิ่งใดที่พวกท่านขอในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น” (ยอห์น 14:13, 14)

พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับพวกเขาว่า “สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ก็ตี ในแผ่นดินโลกก็ตีทรงมอบ
ไว้แก่เราแล้ว เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขา

ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับเขาว่า “อุทยานภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่ง พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:18-20)

หมายเหตุ: เมื่อการรักษาเกิดขึ้นทันทีทันใด นั่นแสดงว่า ของประทานการทำการอัศจรรย์กำลังทำงานอยู่ วันหนึ่งขณะที่เปโตรกับยอห์นกำลังขึ้นไปยังบริเวณพระวิหาร ในเวลาอธิษฐานตอนบ่ายสามโมง มีชายคนหนึ่งเป็นนอญมาตั้งแต่เกิด ถูกห้ามเข้ามา ทุกๆ วันคนจะวางเขาไว้ที่ริมประตูพระวิหารซึ่งมีชื่อว่าประตูงาม เพื่อให้ขอทานจากคนทั้งหลายที่เข้าไปในพระวิหารนั้น เมื่อคนนั้นเห็นเปโตรกับยอห์นกำลังจะเข้าไปในพระวิหารก็ขอทาน เปโตรกับยอห์นทั้งคู่บอกเขาบอกว่า “จงดูเราทั้งสองเถิด” คนนั้นก็จ้องดู คิดว่าจะได้อะไรจากท่านทั้งสอง แต่เปโตรกล่าวว่า “เงินและทองเราไม่มี แต่สิ่งที่เรามีนั้นเราจะให้ท่าน คือในพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงเดินเถิด” แล้วเปโตรก็จับมือขวาของเขาพุงขึ้น ในทันใดนั้นเท้าและข้อเท้าของเขาก็มีกำลัง เขาจึงกระโดดขึ้นยืนและเดินเข้าไปในพระวิหาร พร้อมกับเปโตรและยอห์น ทั้งเดินทั้งเดิน โลดและสรรเสริญพระเจ้า คนทั้งหมดเห็นเขาเดินและสรรเสริญพระเจ้า ก็จำได้ว่าเขาคือคนที่เคยนั่งขอทานอยู่ที่ประตูงามของพระวิหาร เขาทั้งหลายจึงประหลาดใจและอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนนั้น ขณะที่คนนั้นยังวิ่งตัว เปโตรและยอห์นอยู่นั้น ผู้คนก็วิ่งไปหาท่านทั้งสองด้วยความอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งที่เฉลียงพระวิหารที่เรียกว่าเฉลียงของซาโลมอน พอเปโตรแลเห็นก็กล่าวกับคนเหล่านั้นว่า “ชนชาติอิสราเอลทั้งหลาย ทำไมท่านทั้งหลายอัศจรรย์ใจเพราะเรื่องของคนนี้? และทำไมท่านทั้งหลายจึงดูเราราวกับว่าเราทำให้คนนี้ได้โดยฤทธิ์เดชหรือความชอบธรรมของเราเอง? พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ซึ่งเป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษของเรา ได้ประทานพระเกียรตินี้แก่พระเยซูผู้รับใช้ของพระองค์ พระเยซูผู้ที่ท่านทั้งหลายมอบไว้และปฏิเสธต่อหน้าปีลาต แม้ว่าปีลาตตั้งใจจะปล่อยพระองค์ไป แต่ท่านทั้งหลายก็ยังปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์และชอบธรรม และขอให้เขาปล่อยผู้ฆ่าคนให้ท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจึงฆ่าพระองค์ผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตเสีย แต่พระเจ้าได้โปรดให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย เราคือสักขีพยานของเรื่องนี้ โดยความเชื่อในพระนามของพระองค์ พระนามนั้นจึงทำให้คนนี้ได้ที่ท่านทั้งหลายเห็นและรู้จักมีกำลังขึ้น เป็นความเชื่อที่มาจากพระองค์ ทำให้คนนี้ได้หายเป็นปกติต่อหน้าท่านทั้งหลาย” (กิจการ 3:1-16)

1. เราได้รับความเชื่อในพระนามของพระเยซูโดยการพิจารณาคุณสิ่งทั้งหมดที่อยู่เบื้องหลังพระนามของพระองค์
2. ฤทธิ์เดชที่อยู่เบื้องหลังพระนามของพระองค์
 - ก) พระองค์ได้รับพระนามที่ประเสริฐกว่านามอื่นใดนานมาแล้วพระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราหลายครั้ง และหลายวิธีผ่านทางพวกผู้เผยพระวจนะ แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ตรัสกับเราทางพระบุตร ผู้ที่พระองค์ทรงตั้งให้เป็นทายาทรับสิ่งทั้งปวง พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลทางพระบุตร พระบุตรทรงเป็นแสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้า ทรงมีแก่นแท้เดียวกับพระเจ้า ทรงคำจูงสิ่งทั้งปวงไว้ด้วยพระวจนะอันทรงอุทยานภาพของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรง

ชำระบาปทั้งหลายแล้ว ก็ประทับเบื้องขวาของพระเจ้าสูงสุด พระองค์ทรงยิ่งใหญ่กว่า พวกทูตสวรรค์ มากนัก เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงได้รับพระนามที่ประเสริฐกว่านามของพวกทูตสวรรค์ เพราะว่ามี ใครบ้างในพวกทูตสวรรค์ที่พระเจ้า เคยตรัสกับเขาว่า “เจ้าเองเป็นบุตรของเรา วันนี้เราให้กำเนิดเจ้า” และยังตรัสอีกว่า “เราเองจะเป็นบิดาของเขา และเขาเองจะเป็นบุตรของเรา” และอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ พระองค์ทรงนำ พระบุตรหัวปีนั้นเข้ามาในโลก ก็ตรัสว่า “ให้ทูตสวรรค์ทั้งหมดของพระเจ้ากราบ นมัสการพระบุตร” (ฮีบรู 1:1-6)

ข) พระองค์มีความเป็นเอก (อันดับหนึ่ง)

พระองค์ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเราเข้ามาไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่ รักของพระองค์ ในพระบุตรนั้นเราได้รับการไถ่คือการยกโทษจากบาปทั้งหลาย พระคริสต์ทรง เป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง เพราะว่าโดย พระองค์ทุกสิ่งได้รับการทรงสร้างขึ้น ทั้งสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้าและบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและสิ่งที่ มองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นบัลลังก์แห่งพวกทูตผี หรือพวกทูตผีที่ปกครอง หรือพวกทูตผีที่ครอบครอง หรือ พวกทูตผีที่มีอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกันโดยพระองค์ พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร พระองค์ทรงเป็น ปฐม ทรงเป็นผู้แรกที่เป็นขึ้นจากตาย เพื่อว่าพระองค์จะทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง (โคโลสี 1:13-18)

ค) พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าโดยการเป็นขึ้นมาจากความตาย

พระเจ้าทรงให้สำเร็จตามนั้นเพื่อเรา ผู้เป็นลูกหลานของเขาทั้งหลาย โดยการที่พระองค์ทรงให้พระเยซู เป็นขึ้นมา ดังมีคำเขียนไว้ในพระธรรมสดุดีบทที่สองว่า ‘เจ้าเองเป็นบุตรของเรา วันนี้เราให้กำเนิดเจ้า’ (กิจการ 13:33)

ง) พระองค์มีพระนามใหม่

คนที่ชนะ เราจะตั้งให้เขาเป็นเสาหลักอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจาก พระวิหารอีกเลย และบนตัวเขา เราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเรา และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือ นครเยรูซาเล็มใหม่ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราด้วย (วิวรณ์ 3:12)

จ) พระองค์ประทานนามใหม่ให้กับเรา

ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณตรัสกับคริสตจักรทั้งหลาย เราจะให้มานาที่ซ่อนอยู่แก่คนที่ชนะ และจะให้หินขาวแก่เขาด้วย และบนหินนั้นจะมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่ง ไม่มีใครรู้เลยนอกจากผู้ที่ได้รับ (วิวรณ์ 2:17)

ฉ) พระนามของพระเยซูอยู่เหนือนามทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงยกพระองค์ขึ้นสูงสุด และประทานพระนามเหนือนามทั้งหมดแก่พระองค์ เพื่อ ที่ว่าเพราะพระนามของพระเยซูนั้น ทุกชีวิต ในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก และใต้พื้นแผ่นดินโลก จะคุกเข่า ลงกราบพระองค์ และเพื่อที่ว่าทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการถวาย พระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา (ฟิลิปปี 2:9-11)

ถึงกระนั้นเรากล่าวถึงปัญญาในท่ามกลางคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่ไม่ใช่ปัญญาของยุคนี้ หรือของอำนาจ
ครอบครองยุคนี้ ซึ่งกำลังเสื่อมสูญไป (1 โครินธ์ 2:6)

ฉบับแปลของมอฟเฟทกล่าวว่า:

ไม่ใช่ปัญญาของโลกหรืออำนาจต่างๆ ที่ถูกโค่นบัลลังก์ซึ่งปกครองโลกนี้

ฉบับแปลของเวสท์กล่าวว่า:

ผู้ที่อยู่ในขบวนการของการถูกสะสาง

ข) อย่าดูถูกการดีที่คุณกำลังทำในพระนามของพระองค์ จงเติบโตขึ้นในสิทธิอำนาจที่คุณใช้ใน
พระนามของพระองค์

ค. วิธีที่ 7 – การเจิมด้วยน้ำมัน

มีใครในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ? จงให้คนนั้นเชยบุตรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้น
อธิษฐานเพื่อเขาและขโลมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า การอธิษฐานด้วยความเชื่อจะรักษา
ผู้ป่วยให้หายโรค และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เขาลุกขึ้นได้ และถ้าเขาเคยทำบาป พระองค์ก็จะทรงให้อภัย
(ยากอบ 5:14-15)

สรุป:

“ด้วยวิธีมากมายที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้สำหรับการรับการรักษาและการทำการศึกษาแก่ผู้อื่น เราสามารถเห็น
ถึงภาพแห่งความเมตตาสงสารที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และความปรารถนาของพระองค์ที่จะล้อมรอบเราด้วย
ฤทธิ์เดชแห่งการรักษาของพระองค์”

– ดร. ดักลาส วินเกต